

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. juna 2016. godine
Br. ref.:RK948/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI10/16

Podnosilac

Sanija Bajrami

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 297/2014 Vrhovnog suda Kosova od
16. decembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev KI10/16 je podneo g. Sanija Bajrami iz sela Pojatište, opština Uroševac, (u daljem tekstu: podnosilac), koga zastupa advokat g. Fatmir Bajraktari.

Osporena odluka

2. U zahtevu KI10/16 podnosilac traži da Sud ispravi svoje rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI64/15, i da ponovo izvrši ocenu ustavnosti presude [Rev.br.297/2014] Vrhovnog suda Kosova od 16. decembra 2014. godine, koja mu je uručena 20. januara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ispravka rešenja o neprihvatljivosti u slučaju KI64/15 i ponovna ocena ustavnosti presude [Rev. br. 297/2014] Vrhovnog suda Kosova od 16. decembra 2014. godine.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovi 20. i 50. Zakona o Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. januara 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 12. februara 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxfhaliu-Krasniqi.
7. Dana 24. februara 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.

Postupak pred Sudom u vezi zahteva za povraćaj u pređašnje stanje

8. Ustavni sud je 15. oktobra 2015. godine doneo odluku u slučaju KI64/15 u kojoj je ustanovio da podnosilac zahteva nije podneo zahtev u zakonom predviđenom roku od četiri meseca, kao što je predviđeno članom 49. Zakona i stoga oglasio zahtev neprihvatljivim (vidi: rešenje Ustavnog suda Kosova, slučaj KI64/15 od 15. oktobra 2015. godine).
9. Dana 14. januara 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo dodatni zahtev Sudu koji u suštini predstavlja zahtev za povraćaj njegovog slučaja na ponovno razmatranje.
10. Uz novi zahtev podnosilac je dostavio i novi dokaz (poštansku priznanicu) kojom on pokušava da dokaže da je zahtev KI64/15 poslao Sudu u zakonski predviđenom roku.
11. Dana 12. aprila 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Ocena zahteva za povraćaj u predašnje stanje

12. Da bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca za povraćaj njegovog slučaja KI64/15 u predašnje stanje, Sud prvo mora da ustanovi da li je podnosilac ispunio uslove predviđene u članu 50. Zakona, koji propisuje:

„Ukoliko podnosilac nije bio u mogućnosti da podnese podnesak u predviđenom roku bez svoje krivice, Ustavni sud je dužan da, na osnovu podneska podnosioca, isti vrati u predašnje stanje. Podnosilac je dužan da podnese podnesak o povraćaju u predašnje stanje u roku od petnaest (15) dana, od dana kada je prestao razlog propustanja i ujedno je dužan da obrazloži svoj zahtev. Povraćaj u predašnje stanje nije dozvoljen ukoliko je prošla godina ili više od dana protoka roka određenog ovim zakonom.“

13. Podnosilac je u novom zahtevu od 14. januara 2016. godine predao dokaz Sudu kojim dokazuje da mu je presuda [Rev.br.297/2014] Vrhovnog suda Kosova od 16. decembra 2014. godine uručena 20. januara 2015. godine, a da je on zahtev Sudu poslao putem pošte 19. maja 2015. godine, što je skladu sa pravilom 29.8 (Podnošenje podneska i odgovora) Poslovnika, koje kaže da:

“(8) Podnesak se lično podnosi u kancelariji Sekretarijata Suda tokom redovnog radnog vremena, ili se podnosi poštom ili putem elektronske komunikacije.”

14. Sud je uvidom u sadržinu novog zahteva utvrdio da je zahtev podnosioca od 20. januara 2015. godine, podnet u zakonski predviđenom roku shodno članu 49. Zakona.
15. Shodno tome, Sud je ustanovio da je podnosilac zahteva ispunio sve uslove iz člana 50. Zakona, te na osnovu toga će se u novom zahtevu KI10/16 baviti ustavnim ocenom presude [Rev.br.297/2014] Vrhovnog suda Kosova od 16. decembra 2014. godine.

Pregled činjenica

16. Dana 12. jula 2002. godine, podnosilac je pred Opštinskim sudom u Uroševcu podneo tužbu protiv N.B., M.B., i M.P., kojom je tražio utvrđivanje prava vlasništva nad stambenim objektom i parcelom br. 1847/3, na površini od 3, 26 ari, koja se nalaze u ulici Trajko Grković u Uroševcu.
17. U tužbi podnosilac je naveo: *“da je u toku 1997. godine preko prvotuzhenog, N. B., on kupio nepokretnost od drugotuzhenog M. P., iz Uroševca, i to kuću i dvoršte koje se nalazi u Uroševcu u ulici „Trajka Grkovića“ koja se vodila kao katastarska parcela br. 1847/3 ,u ukupnoj površini od 3,26 ari ...”*
18. Dana 01. jula 2008. godine tužene N.B., M.B. su takođe pred Opštinskim sudom u Uroševcu podneli protivtužbu protiv tužioca (podnosioca) radi utvrđivanja prava vlasništva nad istom imovinom, koju su oni stekli na osnovu kupovine.

19. Dana 07. decembra 2009. godine, Opštinski sud u Uroševcu je doneo presudu [C.nr.276/02] kojom je je tužbu podnosioca odbio kao neosnovanu, uz obrazloženje: *“Na osnovu iznetih dokaza i njihovoj oceni u smislu člana 7 i 8 ZPP-a ovaj Sud je utvrdio da je tužbeni zahtev tužioca (podnosioca) za utvrđivanje prava vlasništva nad predmetnom imovinom na osnovu kupovine od strane drugotuženog M. P., kao prodavca, u celosti neosnovan i kao takvog ga odbija u celosti...” [...] dok je protivtužba protivtužilaca N.B., i M. B., za utvrđivanje prava vlasništva nad predmetnom imovinom u celosti osnovana....”*
20. Podnosilac je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu [C.nr.276/02] Opštinskog suda u Uroševcu od 07. decembra 2009. godine, zbog bitne povrede materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.
21. Dana 02. septembra 2014. godine, presudom Ac.nr.1961/2012 Apelacioni sud je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu uz obrazloženje: *“... u stvorenoj situaciji Apelacioni sud ocenjuje da tužilac zaista nijednim dokazom nije potkrepio navode podnesene u tužbenom zahtevu i, Prvostepeni sud je s pravom njegov tužbeni zahtev odbio kao neosnovan.”*
22. U zaključku presude Apelacionog suda stoji: *“svi navodi tužioca odnosno njegovog zastupnika u njegovoj žalbi odnosno u dopuni žalbe, od Drugostepenog suda su odbijeni kao neosnovani, jer nisu potkrepljeni nijednim konkretnim dokazom. Nisu održivi žalbeni navodi tužioca-protivtuženog (podnosioca) da osporena presuda sadrži suštinske povrede odredaba člana 182 stav 1 u vezi člana 8 i 321 kao i člana 182 stav 2 tačka 1 u vezi člana 348 Zakona o parničnom postupku” (u daljem tekstu:ZPP).”*
23. Podnosilac je Vrhovnom sudu uložio zahtev za reviziju presude [Ac.nr.1961/2012] Apelacionog suda od 02. septembra 2014. godine.
24. Dana 16. decembra 2014. godne, Vrhovni sud je presudom Rev.br.297/2014 zahtev podnosioca za reviziju presude Apelacionog suda od 02. septembra 2014. godine odbio kao neosnovan uz obrazloženje: *„Što se tiče pogrešnog sprovođenja materijalnog prava u zahtevu (na osnovu kojeg je podnosilac zasnovao svoj zahte) za reviziju, oni ne stoje, pošto su sudovi nižih instanci utvrdili poverljivim dokazima da je kupac predmetne nepokretnosti bio tuženi N. B., a ne tužilac (podnosilac) Sanija Bajrami.*

Navodi podnosioca

25. Podnosilac smatra da su sudovi doneli nepravično i pristrasno rešenje. Stim u vezi došlo je do flagrantnog kršenja odredba člana 31, Ustava.
26. Podnosilac od Suda traži *„poništenje odluka redovnih sudova Kosova, i da sud donese odluku kojom će ovaj predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.“*

Ocena prihvatljivosti zahteva

27. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku.
28. U tom smislu, Sud se poziva na Ustav, koji u članu 113.7 propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
29. Pored toga, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:
- „Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“*
30. U ovom zahtevu Sud se poziva i na pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:
- (1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
[...]
d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.*
- (2) *Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.*
31. Sud je uvidom u zahtev ustanovio da podnosilac smatra da mu je osporenim presudom povređeno pravo iz člana 31. Ustava i člana 6. Evropske Konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu EKLjP), jer su sudovi pogrešno utvrdili činjenično stanje i pogrešno primenili materijalno pravo kada su odlučivali o osnovanosti njegovog tužbenog zahteva.
32. Sud navodi da će se u postupku utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda podnosioca o povredi ustavom zagwarantovanih prava, pridržavati principa utvrđenih praksom Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP) po kome se *“pravičnost postupka ocenjuje na osnovu postupka kao celine (ESLjP, Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije, presuda od 6. decembra 1988. godine, serija A, broj 146, stav 68)“.*
33. Shodno tome, Sud je analizirao presude redovnih sudova pri čemu je utvrdio da su se oni u svojim presudama već bavili žalbenim navodima podnosioca vezano za pogrešnu primenu odredaba materijalnog prava i pogrešno utvrđeno činjeničnog stanje, pri čemu su zaključili da su ti navodi neosnovani.
34. Stim u vezi, Sud nalazi da su u presudama Opštinskog i Apelacionog suda data detaljna obrazloženja stavova u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja, kao i primenjenog materijalnog prava, koje je prihvatilo i Vrhovni sud.

35. Sud dalje primećuje da je podnosilac i svoj zahtev pred Sudom izgradio isključivo na navodima koji su već obrazloženi u presudama redovnih sudova.
36. S tim u vezi, Sud je mišljenja da se presude redovnih sudova zasnivaju na zakonito sprovedenom postupku i na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primeni relevantnog materijalnog prava na činjenično stanje koje je utvrđeno u sudskom postupku.
37. Štaviše, što se tiče presude Vrhovnog suda, Sud primećuje da je Vrhovni sud sa pravom odbio kao nedopustiv zahtev za reviziju podnosioca u delu koji se odnosio na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, jer shodno članu 214.2 ZPP, revizija po tom pitanju se ne može podneti:
- “Revizija se ne može podneti zbog pogrešnog ili nepotpunog konstatovanja faktičkog stanja”.*
38. Shodno tome, Sud smatra da su redovni sudovi delovali u skladu sa osnovnim principima prava na pravično suđenje prema članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.
39. Na osnovu svega iznetog, Sud smatra da su razmatranja redovnih sudova u skladu sa sudskom praksom ESLJP, po kojoj: *“sudovi imaju određenu diskrecionu ocenu u vezi sa tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali istovremeno imaju obavezu da obrazlože svoju odluku tako što će navesti jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku zasnovali (ESLJP, Suominen protiv Finske, broj 37801, presuda od 1. jula 2003. godine)”.*
40. Kao rezime, Sud naglašava da nezadovoljstvo podnosioca ishodom slučaja ne može samo po sebi pokrenuti argumentovanu tvrdnju o povredi odredbi Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
41. Sud smatra da podnosilac nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).
42. Sud u nastavku ponavlja da nema dužnost prema Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi i slučaj KI70/11 podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).

43. Na kraju, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, s obzirom da on u zahtevu nije dokazao da osporena odluka krši prava garantovana Ustavom ili EKLJP.
44. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

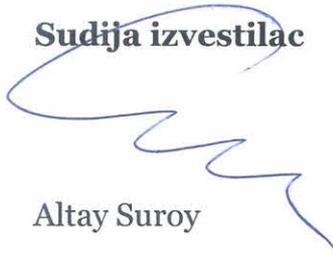
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 48 Zakona i pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 12. aprila 2016. godine jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

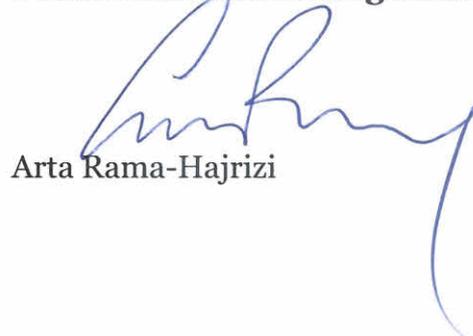
Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi